

Komunistai, pas mus ir kitur

Visais laikais tautos priimdavo įvairius politinius potvarkius. Karalystės, demokratinės valdžios, diktatoriai, kariškių junginiai valstybių priekyje, buvo žinomi gilioje senovėje, matome juos ir dabar. Mūsų amžiuje įprastas reiškinys yra politinių partijų ir rinkimų santvarkos. Įvairiuose kraštuose pasireiškiančios politinės partijos turi panašius vardus ir panašius pagrindinius tikslus, bet veikia grynai tautinėse rėmuose, pilnoje nepriklausomybėje.

KOMUNISTINĖS PARTIJOS PRADŽIOJE

Viena iš nedaugelio išimčių yra komunistų partija. Nuo pirmųjų laikų, Maskvoje ir Peterburge įsigalėję bolševikai pajungė savo ir užsieninių komunistus ne tiek į "pasaulinio perversmo" uždavinį, kiek į Kremliaus imperijos išplėtimą ir įsistiprinimą tolimesniuose kraštuose. Rusiško imperializmo atžvilgiu raudonieji bolševikai maža kuo skiriasi nuo baltųjų carų; komunistų partijos tapo jiems naudinga ir reikalingu ginklu naujiems užkariavimams.

PADĖTIS KEIČIASI

Reikalai, tačiau, žymiai pasikeitė po II Pasaulinio Karo, dideliame Kremliaus rūpesčiui ir nepasitenkinimui. Kinų komunistai staiga "sukilo" ir atsisakė klausyti įsakymų iš Maskvos. Jugoslavija vieną dieną taip pat pasiskelbė "nepriklausoma" ir atlaikė Stalino pyktį ir spaudimą. Albanija atsimetė nuo Maskvos ir pasiskelbė Kinijos sąjungininke. Prancūzijos ir Italijos komunistų partijos - skaitlingiausios Europoje — be baimės kirto Kremliaus ponams kai šie įsimašė į Čekoslovakijos vidurinius reikalus. Darbininkų sukilimas sovietinėje Berlyno dalyje, įvykiai Vengrijoje ir Lenkijoje rodo, kad Maskvos vadovybė palaipsniui pame-ta įtaką tarp kitų kraštų komunistų ir vien raudonosios armijos dėka yra palaikoma "tvarka" artimesnių komunistų gretose. Bent kuriuo metu galima laukti prieš - sovietinių išsiveržimų komunistiniuose kraštuose, kurie iki šiol atrodė paklusnūs Maskvai.

NAUJOS PRIEMONĖS

Visa tai nereiškia, kad "pasaulinės revoliucijos" pasekėjai sėdi nuleidę rankas. Jie jau rado kitus būdus ir kelius savo tikslui siekti ir dirba toje srityje su didesniu ar mažesniu pasisekimu, kaip kad LAIKE neseniai buvo minėta. Ši klausimą paliksime kitai progai.

MŪSŲ KOMUNISTAUJANTIEJI

Kol kas, pravartu pažvelgti į lietuvių komunistus mūsų tarpe ir jų laikyseną Lietuvos ir Maskvos atžvilgiu. Mūsų kairiuosius galima skirti į tris rūšis:

Pirmieji — žymioj mažumoj — yra asmenys, kurie nežiūrint savo kairių pakraipų jaučiasi visų pirma lietuviais ir stato savo Tėvynę aukščiau ištikimybės Kremliui. Tokius asmenis tenka gerbti lygiai kaip bent kurios kitos politinės pakraipos šalininkus.

Antrieji — didžioji dalis — mūsų komunistų gyvena įsitikinę, kad rusai atnešė Lietuvai komunizmo "palaimą" ir todėl Maskvą iškelia aukščiau visko. Imtinai, dabartinė Lietuva jiems yra "Stalino žemė". Tokius rusėlių pastumdėlius Kremliaus agentai sumaniai išnaudoja ir panaudoja savo tikslams, už nugaros skaniai iš jų pasijuokdami.

Galiausiai, pastebime kelis asmenis, kurie atvirai neprisipažįsta esą komunistais, kadangi tai pakenktų jų tikslams, bet tikrovėje — išsijuosę varo vandenį Maskvos malūnui. Pagal šių "žinovų" pasakojimus, komunistų dėka Lietuvoje upės tiesiog midum teka, žmonės gyvena lai-

mingi išsilaisvinę iš "kapitalistų" priespaudos, kyla krašto gerovė, žydi mokslo įstaigos, žodžiu — tik gyvenk ir norėk. Savo pasakojimuose užmiršta paminėti, kad sovietai žiauriausiom priemonėm išnaikino šimtus tūkstančių mūsų brolių ir seserų Sibiro dykumose ir pačioj Tėvynėj; kad gyvi pasilikę ūkininkai yra paversti kolchoziniais baudžiauninkais; kad darbininkai už vergišką atlyginimą yra verčiami gaminti prekes išvežimui į Maskoliją; kad bažnyčios yra viena po kitos uždarytos, o mūsų tautinės šventovės senai sunaikintos; kad Lietuva ir lietuviai yra rusinami iš visų pusių; kad Lietuva yra atskirta nuo laisvojo pasaulio — ir nuo mūsų — geležinės uždangos, diena - naktį saugojamos mongoliškų sargų, gaujomis šunų ir minuo-tais laukais.

BAIGIAMOSIOS PASTABOS

Visų tautų tarpe atsiranda išsigimę parsidavėliai, tarnauja svetimiesiems. Turime jų ir pas mus, laimei - nedaug, ir kuo toliau, tuo visuomenė geriau juos pažįsta. Ateis laikas, kai patys vieni turės valgyti maskoliškus "pyragus" kuriuos šiandien taip įkyriai perša kitiems.

Leonardas Sruoga.

IŠ VISO PASAULIO

V-BĖS DEPARTAMENTAS ATSAKO BALTIJOS LAISVĖS TARYBAI

Valstybės Dep. Sov. Sąjungos reikalams dir. Jack F. Matlock atsakydamas šios tarybos raštą (1972.5.9) prezidentui Niksonui, ryšium su jo kelione į Maskvą, savo rašte pirm. V. Sidzikauskui, paminėjęs JAV nepripažinimo politiką Sov. Sąjungos aneksuotų Baltijos valstybių atžvilgiu, toliau pažymi:

—Per prezidento, lankymąsi Sovietų Sąjungoje nebuvo jokio veiksmo mūsų nepripažinimui prievartinės Baltijos valstybių aneksijos pakeisti. Vykdomas į Sov. Sąjungą, prezidentas buvo gerai įsisąmoninęs šio krašto gilų susirūpinimą nelaiminga padėtimi tautų, kurioms paneigtos pagrindinės laisvės. Ir galite būti tikri, kad mūsų (JAV) tvirtas užsiansąžavimas Visuotinės Žmogaus Teisių Deklaracijos principams Sovietams buvo aiškiai pareikštas. L.L.K.

• Slaptai išeinantis laikraštis "Bėgamųjų įvykių kronika" sovietų Sąjungoje rašo, kad šiais

metais Ukrainoje areštuota daugiau kaip 100 asmenų įtariamų nacionaline veikla.

"AMERIKOS BALSAS" VEIKS TOLIAU

Kai kurių probolševikinių asmenų Š. Amerikoje buvo pasiūlyta uždaryti radio stotį, kuri duoda tiesiogines transliacijas į Sovietų Sąjungą (taip pat ir į Lietuvą). Tačiau senatas 58 prieš 2 balsus patvirtino lėšas Radio Free Europe ir Radio Free Liberty veiklai.

Lietuvoje yra klausoma Amerikos Balso, Romos, Vatikano lietuviškų radio programų ir žmonės patiria, kas vyksta ne tik plačiame pasaulyje, bet ir pas juos pačius. Pavyzdžiui, apie Simą Kudirką jie ten nieko nežinojo, net to, kad jis buvo Vilniuje nu-teistas. Apie tai jie patyrė iš Amerikos Balso transliacijų Lietuvai.

• 17.000 okup. Lietuvos katalikų pasirašytas memorandumas ir pasiūstas L. Brežnevui ir memorandumas su atitinkamu pareiškimu K. Waldheimui, Jungt. Tautų generaliniam sekretoriui Vliko yra išverstas į anglų kal-

"EL TIEMPO"
Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 1.052.961
Director resp. — AGUSTIN STEIGVILA

JORREO ARGENTINO CASA CENTRAL
Franqueo Pagado
Consección No 1384
Tarifa Reducida
Consección No 4015

TAUTOS DIENA

Lietuvos tautinėse šventėse išsiskiria dvi — Vasario 16-toji ir Rugsėjo 8-toji. Jos abi primena mums tautos ir valstybės laisvas dienas, laisvų tautų ir valstybių šeimoje. Viena ir antra šventė lietuviui yra brangi ir svarbi tautiniu atžvilgiu.

Rugsėjo aštuntoji iš istorinių gelmių iškelia Lietuvos politinės apimties didingumą ir valstybinio supratimo simbolį - politiką, karį ir strategą Vytautą Didįjį, jo sugebėjimą karo veiksmuose bei prie tautos vairo. Jis amžiams liks lietuviui kaip pavyzdys kaip reikia mylėti savo, gimtąją žemę, kaip reikia viską jai skirti — net gyvybę. Savo sumanumu, gabumais, energija, didvyriškais žygiais ir energija pasiekė galios ir didybės savo tautai, kad ano meto Europoje su Lietuva buvo skaitomasi kaip su viena iš galin-gųjų ir didžiųjų valstybių.

Kaip didžiai nusipelnusiam vadovui Lucko suvažiavimas 1429 m. nutarė karūnuoti Vytautą Didįjį karaliumi ir karūnacija turėjo įvykti 1930 m. rugsėjo 8 d. Tačiau, kaip žinome, ji tą dieną neįvyko, nes tai buvo priešinga lenkų politikai. Tačiau mums rugsėjo aštuntoji lieka karūnacijos diena, lyg tiltu jungiantį senovės Lietuvą su dabartimi. Per jį ėjo mūsų tautos vadovai, knygnešiai, Lietuvos Taryba, paskelbusi vasario 16 d. nepriklausomybės aktą, kuris atnešė mums laimingas ir niekad nepamirštams nepriklausomo gyvenimo dienas.

Šiuo metu Lietuva pergyvendama okupaciją, randasi savo liūdniausiose dienose. Talantos, Kudirkos, Brazinskių žygiai mums įrodo gaivališką lietuvių norą veržtis į laisvą ir nepriklausomą gyvenimą. Kiekviena laisvė reikalauja aukų, o lietuvių tauta jų daug sudėjo ir dar sudės ant tautos aukuro.

St. P.

Didysis Lietuvos Kunigaikštis Vytautas. Jo karūnacijos diena — rugsėjo 8-ji — švenčiama kaip Tautos Diena. Ši diena yra minima lietuvių laisvame pasaulyje.

bą ir atspaus-tas didesnis jo kiekis. Yra ir parašų pavyzdžiai. Tai bus pasiūsta spaudai ir įtakingiems valdžios asmenims susipažinimui.

• Mafija nelegaliai per Kanadą igabeno į J.A.V. poros metų laikotarpyje daugiau kaip 1000 italų, kurių dalis padeda tai organizacijai vykdyti nusikaltimus.

• "Il Popolo" Romoje birželio mėn. pranešė, kad yra sudarytas Tarptautinis Komitetas Žmogaus Teisėms Sovietų Rusijoje ginti. Komiteto būstinė bus įsikūrusi Briuselyje, jo pirm. yra Rene Cassin. Kiti nariai: italai, olandai, belgai, liuksemburgičiai ir kiti. E.

• Rugsėjo 16-17 d. vakarų pasaulyje pasklido žinia apie sovietų laivą, iš Juodosios jūros atplaukusio į Graikijos Pirėjau uostą, kelių igulos narių pabėgimą į laisvę. Tarpe 6 ar 7 vyrų, dauguma buvę lietuviai ir ukrainiečiai. Jiems Graikijoje buvo suteikta bėglių teisė. Vlikas deda pastangas susisiekti su jais. E.

• Rugsėjo 23 d. Turkijos sostinėje Ankaroje prasidėjo Prano ir jo sūnaus Algirdo Brazinskių byla. Manoma, byla gali būti baigta spalio 12 d.

• Čilėje, opozicija nepatenkinta prez. Allendė politiką, reišė viešą protestą gatvinėse manifestacijose. Susišaudymo su policija metu žuvo vienas studentas.

PIJUS GUDELEVIČIUS.

KELIONĖJE PO ŠIAURĖS AMERIKĄ

(tąsa iš pr. Nr.)

SVEČIUOSE PAS LIETUVIUS

Gardner mieste, Mass. teko maloniai pasisvečiuoti ponų Kašauskų šeimoje. Jie aprodė man miestą ir nuvežė prie žuvusių karo lauke paminklo. Ten sąrašė pamačiau pirmąjį — Adomaitį Juozą, o sąrašo pabaigoje — V. Žekonį, tarp jų matosi daugiau lietuviškų pavardžių: J. Butėnas, A. Jasinskas, A. Lukoševičius, L. Šimkevičius, V. Tamoševičius, — tai lietuviai, amerikiečių armijos kariai, žuvę kovose, gi nelietuviškų pavardžių matosi didelė daugybė.

Athol mieste patyriau, kad to miesto lietuvių paraprijai kviestas kunigas Juozas Montvila, vykdamas su garsioju "Titanikos" laivu, aptarnauti Athol miesto lietuvių bažnyčia, 1912 m., gelbėdamas kitus keleivius, buvo negailestingoj Okeano palaidotas jūrų gelmėse.

Lankant lietuvius Baltimore, Bostone, Feabody, Providence miestuose, visur radau nuoširdų priėmimą. Birutė ir Vytautas Sužiedėliai, pas kuriuos teko apsisototi, abudu yra lakūnai, skraido su savo nuosavu lėktuvu po Šiaurės Ameriką ir Kanadą. Planuoja atskristi į Pietų Ameriką. Jie jau berods keičia ketvirtą orlaivį. Providence mieste turėjau progos viešėti pas Argentinos lietuvių kolonijai pažįstamą kun. Vaclovą Martinkų, kuris visuomet domisi Argentinos lietuvių reikalais. Teke viešėti pas Laiko Garbės Leidėją p. Eduardą Čiočį, p. Aurgaičius ir pas buv. šv. Cecilijos choro veikėją Veroniką Marcinkevičienę - Kielus.

Ypatingai didelę globą parodė man Birutė ir Kęstutis Kaminskai gyvenantieji Ansonia mieste. Jie globodami mane savo namuose automobiliu pavėžino ir aprodė Nagatuk, New England, Wochester ir kitas Naujosios Anglijos vietas bei apdovanojo įvairiomis dovanomis, tarp kurių ir gražią lietuvišką lėlę mūsų Lietuvių Tautiniam muziejui p. Birutės rankų darbas.

Brooklyno mieste begyvendamas ponų Norvilų šeimoje, turėjau daug laiko sutvarkyti LAIKO reikalus ir aplankyti iš Argentinos į Šiaurės Ameriką persikėlusius lietuvius. Daug padėjo kun. Adolfas Klimanskis, prieš pora metų persikėlęs čia gyventi iš Argentinos.

AMERIKONIŠKOS LAIDOTUVĖS

Stebėdamas lietuvių gyvenimą Š. Amerikoje, nuvykau į vieno lietuvi, Vinco Ragažinsko laidotuves, kurį laidojo Marijos Šalinskienės laidojimo įstaiga, Kalvarijos kapinėse. Š. Amerikoje laidojimas daug kuo skiriasi nuo argentinieškojo. Amerikoje kiekvieną mirusį balzamuoja. Išbalzamuotas kūnas yra laikomas keletą dienų tos įstaigos patalpose. Vainikai nedideli, bet ir tie kainuoja apie 30 dol. Susirinkusieji į šermenis, daugiausia duoda aukų maldoms už mirusio sielą arba aukoja labdaros ar kultūros įstaigoms. Laidojama labai giliai žemėje, o po laidotuvių dalyviams atsidedojant, visi yra kviečiami į valgyklą pietums. Laidojimo patarnavimas yra korektiškiausias, tačiau atsieina labai brangiai: palaidojimas kainuoja virš 2.000 dol., kas mūsų pini-

gais išeitų apie du su puse milijonų pežų.

ISTORINĖ VIETOVĖ

Būdamas Trentono mieste, svečiavausi Albinos ir Alfonso Valių namuose. Jų vežiojamas turėjau progos aplankyti istorines Amerikos vietas. Aplankėm tą vietą, kur Washingtonas 1776 metų Kūčių naktį su savo kariuomene persikėlė Potomic upė ir sumušė ten stovincią anglių kariuomenę, kuri tą naktį ne laukė smūgio ir ramiai gėrė arbatą su whisky. Amerikiečiai laiko tą kovą lemiamą jų nepriklausomybės atgavimui. Toje vietoje yra pastatyta keletas paminklų ir įrengtas muziejus. Ši vieta labai lankoma turistų.

POTVYNIAI PENNSILVANIJOJ

Palikęs Trenton miestą vykau į Pensilvanijos valstiją, kur maniau aplankyti visą eilę nuoširdžių tautiečių. Tačiau Pensilvaniją kaip tik tuo metu palietė didelės liūtys, žemesnėse vietose nebuvo įmanoma keliauti. Ypatingai buvo paliestos tos vietos, kur buvo susitelkusios senosios lietuvių kolonijos šeimos. Dideli plotai buvo vandens ir purvo apsemti, žuvo keli šimtai žmonių, o medžiaginiai nuostoliai siekė milijardus dolerių.

Laukti gražesnio oro nebuvo kada, nes turėjau skubėti į Pas. Liet. Jaunimo Kongresą ir Šokių šventę. Vykstant per gražiasias Pensilvanijos vietas matėsi patvinusios upės, apsemti pasėlių laukai, o lietutis nesiliovė plovęs žaliuosius kalnus, kurie paskendę debesyse, didingai nuteikia turistų dvasią.

(bus daugiau)

savo 23 metų gyvavimo sukaktį.

Nuo šių metų liepos 1 d. Adriana pradėjo dainuoti bei groti La Platos mieste "Radio Provincia" programose, kiekvieną šeštadienį nuo 14 iki 15 val.

Su La Platos "Radio Provincia" rekomendacija, Adriana Jocytė dalyvavo taip pat ir Argentinos Jaunimo Savaitėj, įvykusioj šių metų rugpiūčio mėn. 15-19 dienomis, San Clemente del Tuyu mieste, Bs. As. provincijoje. Tos šventės programose Adriana dalyvavo 4 dienas.

Neseniai Adriana gavo labai gražų padėkos laišką iš Buenos Aires provincijos "Ministerio de Bienestar Social" įstaigos. Laiškas rašytas rugp. 25 d., kur maloniai įvertinamas Adrianos dalyvavimas minėtoj Jaunimo Savaitėj. Iš tos pačios Ministerijos, kartu su laišku, Adriana gavo taip pat ir simbolinį įvertinimo ženklą — gražią vėliavėlę su įrašu: "Ministerio de Bienestar Social, Provincia de Buenos Aires".

Gal kai kurie skaitytojai pagalvos, jog visi tie pasirodymai Adrianai ar jos šeimai neša didelį pelną. Reikia pažymėti, kad jokio atlyginimo už dalyvavimą minėtoje programose niekas nemoka. Priešingai, iš savo išteklių reikia apmokėti keliones ir kitas išlaidas.

Rugsėjo 11 d. mūsų jaunoji daininkė mini savo gimtadienį, švėsdama 10 metų amžiaus sukaktį, o jos sesutei Klaudivai sueina 6 metukai amžiaus. Linkime mielai Adrianai džiaugsmingo gimtadienio ir ko gerasios sėkmės bei Dievo palaimos, darant pažangą muzikos srityje.

J.N.P.

Muzikos puoselėtojai Argentinoje kompozitoriui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, šv. Cecilijos chorą, šeimą bei artimuosius giliai užjaučiame.

Senelių Židinio Valdyba.

Muzikui ir kompozitoriui VACLOVUI RYMAVIČIUI atsiskyrus su šiuo pasauliu, jo liūdinčiai šeimai, šv. Cecilijos ir Bs. As. "Aušros" chorams bei jo artimiesiems ir bendradarbiams reiškiu gilią užuojautą.

Juozas Aleksa.

Muzikui kompozitoriui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, jo liūdinčiai šeimai, bendradarbius ir artimuosius iš širdies užjaučiame.

Antanas Misiūnas ir šeima.

Ilgamečiam šv. Cecilijos choro dirigentui kompoz. VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, skaudžiai pergvyvendami jo mirtį reiškiame gilią užuojautą visiems jo artimiesiems.

Savikų šeima.

Mirus mūsų brangiam choro vadovui kompozitoriui VACLOVUI RYMAVIČIUI, jo liūdinčiai šeimai bei artimiesiems reiškiame nuoširdžią užuojautą.

Dubickų ir Žemaičių šeimos.

Nenuilstamam choro dirigentui kompozitoriui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, jo liūdinčiai šeimai, artimiesiems, šv. Cecilijos chorui ir bendradarbiams reiškiame gilią užuojautą.

Antanina ir Stasys Mikelloniai.

Muzikui kompozitoriui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, jo liūdinčiai šeimai, artimuosius bei šv. Cecilijos chorą giliai užjaučiame.

Ona Stundžienė ir sūnus Vincas - Berisso.

Muzikui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, jo giliai liūdinčiai šeimai, giminiams, šv. Cecilijos chorui ir kitiems artimiesiems reiškiame gilią užuojautą.

Leonora Koverienė.

Ona Marčiūnienė.

Negailestingai mirčiai išplėšus iš gyvųjų tarpo EUFEMIJĄ KUKUČIONIENĘ, nuoširdžiai užjaučiame jos liūdinčią dukterį Ofeliją su šeima, sūnų Petrą, seserį Tėklę Raubienę su vyru. Juozas, Ernestas ir Robertas Pileckai

Brangiai seseriai ir motinai EUFEMIJAI KUKUČIONIENEI mirus, nuoširdžią užuojautą reiškiame jos seseriai, mūsų Garbės Kūmai, p. Tėklei Raubienei su vyru, dukteriai Ofelijai su šeima, sūnui Petru su kitiems artimiesiems.

Senelių Židinio Valdyba.

Mielai mamytei ir sesutei EUFEMIJAI KUKUČIONIENEI mirus, jos liūdinčią dukterį Ofeliją, su šeima, sūnų Petrą, seserį T. Raubienę su vyru giliai užjaučiame.

Julius ir Janė Mičiūdai.

Mielai mamytei ir sesutei EUFEMIJAI KUKUČIONIENEI mirus, nuoširdžią užuojautą reiškiame jos dukteriai Ofelijai su šeima, sūnui Petru, seseriai Tėklei Raubienei su vyru.

Vincas ir Adėlė Grigaičiai.

Motinai ir seseriai EUFEMIJAI KUKUČIONIENEI mirus, liūdinčią dukterį Ofeliją su šeima, sūnų Petrą, seserį Tėklę Raubienę su vyru nuoširdžiai užjaučiame.

Angelė ir Kazimieras Burbai su šeima.

Brangiam tėveliui KAZIMIERIUI MISIŪRUI mirus, jo liūdinčią dukterį Mariją Misiūraitę Kaibutiene, mūsų choro ilgamečį dalyvę, nuoširdžiai užjaučiame.

Šv. Cecilijos choras.

ADELEI KAROVACKIENEI mirus, jos liūdinčiai seseriai Julijai Gaidimauskienei, broliui Juozui Zavickui su šeima, inž. Jono ir Karolio Gaidimauskų šeimoms, reiškiame gilią užuojautą.

Vanda ir Jonas Čikštai ir šeima.

AUKOS

Mirus a.a. Kazimierui Misiūrai, 3.9.1972, kaimynų ir artimųjų tarpe buvo surinkta aukų, prie kurių prisidėjo: po 2000 — J. Amitrano, A. Našlėnienė; po 1500 — St. Povilonis; po 1000 — J. Grigaliūnas, Pr. Jonaitis, K. Povilonytė, J. Savickas su šeima, J. Cerra, A. Cerani; po 600 — O. Calvo; po 500 — J. Karaniauskienė, J. Kuoja, K. Misiūnas, J. Miliauskas, B. Blumbergas, E. Šukevičienė, P. Mainonis, J. Jakubka, O. Marčiūnienė, P. Mačiulis, E. Lelivienė, I. Pauzaitė, J. Saulėnas, P. Paliukienė, A. Paršelis, I. Grinevičius, M. Lenis, J. Causillas; po 400 — P. Sakalauskas, I. Stukas; po 200 — S. Baltrūnas, A. Karpavičiūtė, M. Krikščioniūnienė, P. Gibavičius, A. Petrauskas, U. Šilalkienė, St. Jaspelkis; po 100 — V. Rastauskienė, E. Buzienė, B. Gokienė. Viso 23.600 pežų m/n. Iš tų pinigų užprašytos šv. mišios (liet. parap. bažnyčioje š. m. rugsėjo 13 d. 18 val.), likusieji pinigai įteikti dukteriai M. Misiūraitei Kaibutienei.

Aukas rinko kaimynai Jonas Grigaliūnas ir Povilas Mainonis.

PADĖKA

Mirus mūsų brangiai Danutei Rasiūnaitėi Muškėtėnei, nuoširdžiai dėkojame visiems, kurie pribuvo sunkioje mūsų nelaimės valandoje.

Pirmoje eilėje dėkojame kun. Aug. Steigvilai, kuris prieš porą metų palaimino mirusiąją moterystės gyvenimui, už religines apeigas ir palydėjimą į kapines, visiems mūsų artimiesiems už dalyvavimą šermyse, palydėjimą į kapines, atsiuntusius vainikus bei pareiškusius užuojautas žodžiu ir per spaudą.

- Rikardas Muškėtas,
- Leonas ir Ona Petrulionytė Muškėtai,
- Vilius ir Viktorija Veleitaitė Rasiūnai,
- Raimundas Rasiūnas su šeima (JAV),
- Vytautas ir Violeta Muškėtaitė Paškauskai.

Mūsų ligoniai

- Juozas Rudaitis jau kuris laikas serga, gydosį savo namuose draugų ir kaimynų priežiūroje.
- Dionizas Rikardas Jasiulis, Cruz Palermo Sanatorijoje turėjo chirurginę operaciją, po kurios baigia sveikti savo namuose.
- Marta Janulytė Malinauskienė jau trys mėnesiai kaip guli ligoninėje Fernandez, kur turėjo rimtą operaciją - amputuota viena koja. Toje ligoninėje dirba dr. J. Simanaukas, kuris ją kasdien aplanko, o sesuo Ona Kielienė dažnai būdi ligoninėje.

MŪSŲ PADANGĖJE

Berissietė Adriana Monika Jocytė, garsėjanti dainininkė. Nuotraukoji - ji pr. metų Laiko metinėje šventėje.

KYLANTI ŽVAIGŽDUTĖ

Adriana Monika Jocytė, Antano ir Adėlės Grižaitės Jocių vyresnioji dukrelė, Berisso lietuvių kolonijoje jau spėjo pagarsėti kaip jaunutė dainininkė ir gitaristė. Ji dažnai pasi-

rodo Mindaugo Draugijos rengiamose šventėse, dainuodama lietuviškai ir ispaniškai, kartu palydėdama dainos žodžius gitaros akordais. Prieš metus laiką Adriana pasirodė pirmą kartą Avellanedoje, Aušros Vartų paraprijos salėj, "LAIKUI" minint

Mokslas + Menas + Literatūra

UKMERGĖ

Ukmergės miestas randasi pačioje Lietuvos širdyje - jos viduryje, 69 kil. nuo Kauno ir 79 kil. nuo sostinės Vilniaus. Miestas guli prie Šventosios upės, toje vietoje, kur įteka nedidelis Ukmergėlės upelis. Ukmergė vienas iš pirmiausių miestų, apskrities miestas jau nuo pat Rusijos okupacijos pradžios (1795), ūkinis ir kultūrinis centras. Gyventojų skaičius: 1959 m. 14.880 (1904 m. - 13.399).

UKMERGĖS VARDAS

Pirmos dokumentuose rastos žinios miestą vadina Vilmerge. Livonijos ordino kronikose apie Lietuvą užtikami įvairūs to vardo variantai. Vilmergės vardo kilmė remiama legenda, kurioje pasakojama, kad gilioje senovėje toje vietoje buvusi pilis, kurioje gyvenusi žynė ir turėjusi vilką. Žmonės ją vadindavę vilko merga, iš to - Vilmergė. Kita legenda sako, kad toje vietoje buvusi kurenama šventa ugnis, vaidilutės ją saugojo. Viena vaidilutė pamilo priešą - kryžiuotį. Vaidilos už tai ją sudeginė ant aukuro. Buvo ilgai kalbama apylinkėje apie paaukotą mergaitę - aukmergę, iš to kilęs ir vietos vardas **Aukmergė**. Laikui bėgant iškritusi pirmoji raidė ir pasidarė **Ukmergė**.

Kita legenda sako esą buvęs senovės lietuvių dievaitis vardu Ukas, jis toj vietoj pavogęs mergaitę - iš to Ukmergė. Atrodo Vilmergės vardas yra senesnis. Juo buvo oficialiai vadinamas miestas rusų okupacijos metu, gi nepriklausomos Lietuvos laikais imta vadinti Ukmergė.

MIESTO ISTORIJA

Senovėje šios srities centras buvo ne Ukmergė, bet Deltuva. Ukmergės mieste esantis piliakalnis atsiradęs X amž. ir čia bu-

vusi viena iš Deltuvos kunigaikščio pilaičių, įėjusi į bendrą Deltuvos srities ginimo sistemą. Ukmergės pilį galėjęs įkurti kunigaikštis Daugsprungas. Ji galėjo būti pastatyta apie 1255 m., nors atskirų sodybų toje vietoje buvo ir ankščiau.

Ukmergės istorija glaudžiai rišasi su kryžiuočių žygiais į Lietuvą. Jiems kelia pastodavusi taip

Daugpilio gatvė.

UKMERGĖ

Kęstučio aikštė.

Dvi Ukmergės miesto gatvės apie 1924 m. Kęstučio g. buvo šio straipsnio autoriaus krautuvė. Iš čia jis išvyko į Argentiją.

pat ir Ukmergės pilis stovėjusi ant piliakalnio prie Šventosios upės. Piliakalnis ir dabar vadinamas **Pilies kalnu**.

Ukmergės pilis gynė Vilnių ir Trakus nuo abiejų ordinų puolimų. Kryžiuočių kronikose yra užrašyta nemaža jų žygių prieš Ukmergę. Tarpusavio kovose 1391 m. Vytautas padedamas kryžiuočių ir žemaičių buvo apsupęs Ukmergę, kur laikėsi Jogailos kariuomenė, sudaryta iš lenkų, rusų ir lietuvių. Lietuviai ir rusai perėjo Vytauto pusėn, lenkai buvo nuginkluoti, o pilis paimta.

Velesniais laikais Ukmergė buvo Didž. Lietuvos Kunigaikščio dvaras, vėliau perėjęs į privačias rankas ir išnykęs.

Ukmergės miestas pradėjo augti XV-XVI amž. Karalius Žygimantas Senasis suteikė Ukmergei Magdenburgo teises. Prasidėjo prekyba.

Karai su švedais gerokai pakenkė Ukmergei. 1700 - 1701 m. miestas švedų buvo paimtas, miesto, didžioji dalis sudegė, gyventojų turtas išplėštas.

PRANCŪZIJA NEPRIPAŽIŠTA LIETUVOS OKUPACIJOS

Paryžiuje, telefonu pasiektas prof. J. Baltrušaitis pažymėjo, jog Prancūzija nepripažįsta Baltijos valstybių okupacijos. Tai patvirtina štai koks faktas: Sovietų Užsienio reikalų ministerija neseniai buvo pakvietusi didžiųjų valstybių Maskvoje reziduojančius ambasadorius lankyti Baltijos valstybėse. Tai turėtų įvykti šių metų vasarą, liepos ar rugpjūčio mėn. Prof. Baltrušaitis š. m. birželio mėn. buvo pakviestas į Užsienio reikalų ministeriją Paryžiuje ir ten jam buvo oficialiai pranešta, kad Prancūzijos ambasadoriui Maskvoje nurodyta numatytoje kelionėje į Baltijos kraštus nedalyvauti. Tokie sprendimai - nevykti į Baltijos kraštus - dar buvo padaryti ir JAV, Kanados, D. Britanijos ir Fed. Vokietijos vyriausybė.

Prancūzija dar kartą patikinus prof. Baltrušaitį, kad ji savo

nusistatymo nepripažinti sovietų okupacijos Baltijos kraštuose nekeisianti. Ir pačioje Prancūzijoje jaučiamas visuomenės palankumas Lietuvos klausimui - tai liudija, kad lietuvių - išeivių veikla laisvinimo bare, kai atsiranda konkretūs reikalai - aiškiai turi teigiamų vaisių.

(Elta.)

AR ATSILIEPS...?

Brazilijoje veikianti labai stipri antikomunistinė organizacija - Draugija ginti šeimai, nuosavybei ir tradicijoms, turi kiekvieną dieną savo radio programą. Viena diena buvo ištisai pašvęsta Lietuvai, sąryšyje su paskutiniaisiais įvykiais. Pabaigoje vienas kalbėtojų klausia: "Ar Jungt. Tautų Generalinis sekretorius atsilies į lietuvių pagalbos šauksmą?". Kitas atsako: "Jeigu neatsilies, bus patvirtinta, kad Jungtinės Tautos tebėra jautrios prašymams

1711 - 1712 m. Ukmergę nusiaubė maras ir mieste neliko nė vieno gyventojų - vieni mirė, kiti išbėgiojo. Miestas pradėjo atsigausti tik XVIII a., antrojoje pusėje. 1792 m. karalius Stanislovas Augustas patvirtino visas ankstyvesnes teises ir miesto gyventojus atleido nuo daugelio prievolių ir suteikė miesto antspaūdą ir herbą.

Napoleono žygio metu 1812 m. Ukmergė buvo svarbus punk-

džiamąja ir vėliau jau vieša lietuviška spauda. Ėmė kurtis lietuviškos draugijos. 1906 m. įvyko pirmas lietuviškas viešas vakaras. Lietuvių kalba vis daugiau ėmė įgauti teisių bažnyčiose, mokyklose ir gyvenime. Reiškėsi stiprus baivybės judėjimas: iš 55.000 Ukmergės dekanato katalikų blaivybės draugijai priklausė 47.278 žmonės. Nepriklausomybės kūrmosi metais ukmergiškių daugumas buvo jau sąmoningi ir aktyvūs. Bolševikai buvo užėmę Ukmergę 1919 m. 1. 10 d. Gi gegužės 3 d. lietuvių pulkai padedami vokiečių slinkdami pro Deltuvą, Pagelaušius ir Bernotiskį, Veprius, kairiuoju Šventosios krantu pro Pabaiską puolė Ukmergę ir po vykusių kautynių ją išvadavo gegužės 3 d. Šis laimėjimas buvo lemtingas, nes po to lietuviai pradėjo planingą ofensyvą ir išvijo bolševikus iš Lietuvos.

1831 m. sukilimas palietė ir Ukmergę - veikė sukilėlių būriai bei rinktinės vadov. Cezario Platerio. Emilijos Plateraitės. Li-seckio, M. Končos, Gratkausko ir kitų. Sukilėlių pirmininku buvo išrinktas bajorų vadas B. Petkevičius.

1863 m. sukilimo metu Ukmergėje nebuvo ramu. Būta demonstracijų ir susirėmimų su rusais. Sukilimui nepavykus čia buvo sušaudyta ar pakarta: sukilėliai Stanišauskis, Kazakauskis, Stašys, Zapasnikas ir kiti. Daug sukilėlių suimta, kalinta ir ištremta.

1863 m. sukilimo metu Ukmergėje nebuvo ramu. Būta demonstracijų ir susirėmimų su rusais. Sukilimui nepavykus čia buvo sušaudyta ar pakarta: sukilėliai Stanišauskis, Kazakauskis, Stašys, Zapasnikas ir kiti. Daug sukilėlių suimta, kalinta ir ištremta.

TAUTINIS ATGIMIMAS

Tautinis atgimimas Ukmergėje ėmė reikštis XIX a. pradž. Ukmergiškiai ėmė domėtis drau-

kairiųjų Azijoje, Afrikoje ar Pietų Amerikoje" ... ir pagaliau pranešėjas tarė: "ar paduodamas ranką Beržnevui Maskvoje Niksonas atsiminė, kad ta pati ranka smaugia ir lietuvių ir daugelio kitų tautų laisvę?".

NELEIDO IŠKABINTI SOVIETINIO ŽEMĖLAPIO SU PABALTIJU

Altos pirm. dr. K. Bobelis buvo parašęs raštą sen. Charles Percy, išreikšdamas lietuvių nepasitenkinimą sovietų kilnojama meno paroda, kurioje išstatyti ir Pabaltijo tautų eksponatai. Į tai atsakydamas Percy paminėjo, kad jis gerai supranta lietuvių susirūpinimą ir mini, jog ir Lietuvos atstovybė į tai buvo atkreipusi dėmesį.

Valstybės Departamento įsikišimu parodoj buvo padaryta kai kurių pakeitimų, pav. sovietams nebuvo leista iškabinti žemėlapiu su Pabaltijo valstybėmis ir ne-leista platinti knygos "Leninas apie tautybių klausimą".

EILĖRAŠTIS UKMERGEI

Vladas Šlaitas.

Mano vaikystėje
tu man buvai pats gražiausias miestas pasaulyje.
Ir po keturiasdešimties metų
tu man esi patsai gražiausias miestas pasaulyje.
Tavo čiurlioniški
ir ilgesingi pavasario debesys plaukia per mano
užsienietišką širdį,
ir dažnai aš taip baisiai baisiai tavęs ilgiosiu
mano tolimas mieste.

džiamąja ir vėliau jau vieša lietuviška spauda. Ėmė kurtis lietuviškos draugijos. 1906 m. įvyko pirmas lietuviškas viešas vakaras. Lietuvių kalba vis daugiau ėmė įgauti teisių bažnyčiose, mokyklose ir gyvenime. Reiškėsi stiprus baivybės judėjimas: iš 55.000 Ukmergės dekanato katalikų blaivybės draugijai priklausė 47.278 žmonės. Nepriklausomybės kūrmosi metais ukmergiškių daugumas buvo jau sąmoningi ir aktyvūs. Bolševikai buvo užėmę Ukmergę 1919 m. 1. 10 d. Gi gegužės 3 d. lietuvių pulkai padedami vokiečių slinkdami pro Deltuvą, Pagelaušius ir Bernotiskį, Veprius, kairiuoju Šventosios krantu pro Pabaiską puolė Ukmergę ir po vykusių kautynių ją išvadavo gegužės 3 d. Šis laimėjimas buvo lemtingas, nes po to lietuviai pradėjo planingą ofensyvą ir išvijo bolševikus iš Lietuvos.

NEPRIKLAUSOMYBĖS METAI

Nepriklausomybės metais Ukmergė išaugo ir išgrožėjo. Veikė kelios pradžios mokyklos, gimnazijos, mokyt. seminarija, vysk. Valančiaus liaudies universitetas, keli chorai, orkestrai, buvo spausdinamos knygos ir savitrašutis "Rytų Lietuva", veikė įvairios organizacijos, gyvai reiškėsi koo-

peratinė veikla ir tt. Iš Ukmergės ir jos apskrities yra kilę daug Lietuvos kultūrininkų, rašytojų, poetų ir tt.

OKUPACIJOS METAI

Okupacijos metai ukmergiškiams buvo sunkūs. 1940-41 m. bolševikai užėmė Ukmergę terorizavo žmones, naikino lietuvių įstaigas. Traukdamiesi 1941 m. bolševikai buvo pasiryžę miestą sudeginti ir išžudyti nepatikimus gyventojus. Komjaunuoliams buvo išdalinti ginklai ir žibalo bonkos miestui padegti. Tačiau staiga kilęs karas sutrukdė jų planus. Taip pat planuota išžudyti visus politinius kalinius (120 žmonių). Sargams pasitraukus kaliniai pabėgo iš kalėjimo liko tik aštuoni kuriuos bolševikai žiauriai kankindami nužudė. Daug ukmergiškių išgabenta į Sibirą.

Vokiečiai išžudė beveik visus Ukmergės ir jos apylinkių žydus.

II Pas. karo metu Ukmergės centras buvo subombarduotas ir sudegintas. Šiuo metu Ukmergės didžioji dalis atstatyta. Ukmergė yra rajoninis miestas su 16.300 gyventojų, kurių didelę dalį sudaro rusai.

Matas Klimas.

Naudota medžiaga:
"Mūsų Lietuva" II t.

Muzikui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, jo giliai liūdinčią šeimą, šv. Cecilijos chorą, Bs. As. "Aušros" chorą visus artimuosius ir bendradarbius nuoširdžiai užjaučiame.

Bronė ir Juozas Šiušiai.

Mūsų muzikos vadovui kompozit. VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, jo liūdinčią šeimai, šv. Cecilijos ir Bs. As. "Aušros" chorams ir kitiems artimiesiems, reiškiamo gilią užuojautą.

Julius Mičiūdas su šeima.

Muzikui ir dirigentui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, jo liūdinčią šeimai, jo diriguojamiems chorams, artimiesiems ir bendradarbiams reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Antanas Jasutis su šeima.

Muzikos vadovui kompozitoriui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, nuoširdžiai užjaučiame giliai liūdinčią šeimą, šv. Cecilijos ir Bs. As. "Aušros" chorus ir kitus vienetus bei jo darbo artimuosius.

Antanas Slančiauskas su šeima.

Muzikui ir dirigentui kompozitoriui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, jo liūdinčią šeimai, jo diriguojamiems chorams ir bendradarbiams, reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Demantavičių šeima.

Kompozitoriui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, jo skausme likusią šeimą, jo diriguojamus chorus ir lietuviškas organizacijas nuoširdžiai užjaučiame.

Leonas, Adolfas, Rkardas ir arch. Adolfas Muškėtai.

Negaleistingai mirčiai išplėšus iš mūsų tarpo komp. VACLOVUI RYMAVIČIUI, nuoširdžiai užjaučiame liūdinčią šeimą, šv. Cecilijos chorą ir visus lietuviškos dainos mylėtojus.

Vytas Misiūnas su šeima.

Lietuvių kolonijos muzikos vadovui Argentinoje, kompozitoriui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, jo giliai liūdinčią šeimai, šv. Cecilijos ir Bs. As. "Aušros" chorams, bendradarbiams ir artimiesiems reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Jonas Grigaliūnas su šeima.

SEKMADIENIO R I M Ć I A I

+++++

BRANGŪS LIETUVIAI,

Šie metai buvo mūsų tautai tiek turtingi ir tragiškais ir ramiais įvykiais, kad ne kartą pripildė mūsų sielas ir skausmu ir pasigėrėjimu. Tiesa, kad tauta Lietuvoje ne viskuo galėjo pasidžiaugti kuomės džiaugsmės, o ten išgyventos tragikos gal tik silpnas aidas pasiekė mūsų sielas. Viso to pasekoje nepamirškime ir eilinių mums reikšmingų momentų.

Šį kartą pasistenkime ir prisiminti ir pajusti, kad rugsėjo 8-ji turi mums pastovią reikšmę. Dėl eilės istorinių faktų primenančių mums tą dieną ji yra savyje ir turi būti mūsų protams ir širdims tautos religine švente. Šalia kitų istorinių motyvų, tradicija ją padarė tautos pamaldumo sąvaite į Švenčiausią Mariją. Prisimindami senus Šiluvos įvykius lietuviai tomis dienomis per šimtmečius keliavo miniomis į Šiluvą ne tik atlankyti jiems šventą vietą, o visa savo būtimi suartėti su Dievu per Švenčiausią Mariją. Jeigu žmonės tvirtina ten įvykus daug stebuklų jų kūnams, tai žymiai daugiau yra tokių, kurie ten patyrė stebuklų savo sielai. Užteks prisiminti, kad Lietuvoje ir dabar ta diena yra maldos diena. Per laukus ir miškus daugelis slaptai keliauja į tą vietą, kur iš nematomo šaltinio pasisemia jėgos ir drąsos pakelti tą visokios vergijos jungą ir terorą šiandien slegiančią Lietuvą ir jos žmones.

Jungiamės maldai ir tarpusavimi vienybei užjauzdami Simą Kudirką, tikrumoje daug daugiau

negu 17.000 drisusių viešai pareikšti pasauliui Lietuvos žmonių sąžinių ir širdžių skundą, užjauzdami ir pagerbdami Romą Kalantą. Rugsėjo 8 susijunkime malda, širdimis, jausmais su visa besimeldžiančia Lietuva. Tiesa, kad už Lietuvos šį Marijos gimimo šventę bus švenčiama ne

Šiluvos bažnyčios didžiojo altoriaus stebuklingoji Dievo Motina. Šiluva — tai garsi Lietuvos maldos šventovė, kur (ypatingai rugsėjo 8 d.) minios maldininkų pėsčių ir važiuotų plaukė prie Marijos kojų.

visose lietuvių bažnyčiose. Tačiau jau ne kartą parodėme, kad mes mokame melstis kartu ne vien švenčių dienomis. Jeigu tai mo-

kame kitokiais atvejais, tai mokėkime ir šiuo, kada melsis visa Lietuva. Kur ši Marijos gimimo šventė būtų minima viešomis pamaldomis, melskimės viešai vieningai. Kur nebūtų viešos šventės, ten nors pavieniai malda susijunkime visi vienon besimeldžiančion tauton. Mokėkime ir

tesėkime vieningai kartu melstis, kartu veikti, kartu kovoti. Nuoširdžiai Jūsų Vysk. Vicentas Brizgys.

IŠ KATALIKIŠKO PASAULIO

• Corumboje - Brazilijos labiausiai kultūrinu ir ūkiniu atžvilgiu atsilikusiam Mato Gros-

so krašte, vienuoliai saleziečiai yra įkūrę specialų vaikų miestelį, pavadintą šventojo kunigo Bosco vardu. Jame gyvena ir mokinasi apie 2300 labiausiai neturtingų, vadinamųjų "favelas", benamių vaikų. Neseniai šis miestas atšventė 10 metų sukaktį. Miestelio administraciją tvarko patys vaikai, demokratiniais balsavimais išrinkdami iš savo tarpo vadovybę. Kunigai saleziečiai nesikiša į administracinius reikalus tik dvasiniai aptarnauja miestelio gyventojus ir teikia jiems techninę bei ekonominę pagalbą.

• Per maldavimo dieną vyko visuose Varšuvos arkivyskupijos katal. bažnyčiose, kur tikintieji gausiai dalyvavo pamaldose už Švenčiausiojo Sakramento išniekinimą Zborsza Duza miestelyje, kurį įvykdė Lenkijos valdžios pareigūnai sugriaudami koplyčią ir išniekindami šv. Sakramentą. Kardinalas Višinskis pareiškė griežtą protestą vyriausybei ir paskelbė permaldavimo pamaldas.

• Brazilijos lietuviai katalikai išleido portugalų kalba parengtą leidinį apie Lietuvos Bažnyčią. Leidinys pavadintas "Kenčiančioji Bažnyčia" jame yra pateikti faktai ir dokumentai apie dabartinę religinę padėtį Lietuvoje. Brošiūra yra platinama Brazilijos dvasiškijs, valdžios ir spaudos sluoksniuose.

• Vyriausias dominikonų ordeno vadovas Tėvas Fernandez, buvo nuvykęs iš Romos į Jugoslaviją aplankyti ten esamų dominikonų. Tėvai dominikonai Jugoslavijoje turi nemažą vienuolynų, vadovauja daugeliui vidu-

rinių ir aukštesnių mokyklų, plačiai reikiasi tikinčiųjų sielovadoje. Lietuvoje gi kunigui nevalia net vaikų katekizmo pamokyti.

• Rumunijos katal. Bažnyčios rektorius mons. Luigi Toutu spaudos konferencijoje tarp kitko pareiškė, kad Rumunijoje yra penki katalikų vyskupai (rytų apeigų) slaptai konsekruoti ir slaptai dirba apaštališkąjį darbą visoje Rumunijos teritorijoje. Šiuo metu oficialiai leidžiama tik vienam vyskupui gyventi ir veikti.

• Kardinalų kolegiją šiuo metu sudaro 120 kardinalų. Iš jų 27 yra sulaukę 80 metų amž. ir pagal 1970 m. popiežiaus išleistą potvarkį nebegali dalyvauti naujo popiežiaus rinkimų konklovoje. Vyriausias kardinalų kolegijos narys yra kard. Giobbe, sulaukęs 93 metų amž. Jauniausias — Seoul arkivyskupas kard. Sou Lwan Lim - 49 metų.

• Kunigas Alfonso Delgado Evers, buvęs naras — hombre rana - gegužės m. brolių maristų mokyklos koplyčioje Rosario mieste atlaikė savo pirmąsias šventąsias mišias.

Kun. Delgado yra gimęs ir studijavęs Rosario mieste. Studijavo geografiją ir matematiką, vėliau pasišventė moksliniam darbui, ypatingai Paranos upės ir Viduržemių jūros vandenims tirti. Priklausė Opus Dei kunigų grupei. Šitos organizacijos kunigai gauna kunigo šventinimus tik po to, kai baigia savo profesines studijas. Kartu su kunigu Delgado kunigų šventinimus gavo dar 22 kunigai, priklausą Opus Dei organizacijai iš įvairių kraštų: Ispanijos, Meksikos, Peru ir tt.

STEFANIJA RŪKIENĖ.

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

(Taša iš praeito Nr.)

Staiga traukinys sustojo laukuose. Dairomės - nematyti jokios stotelės nei sustojimo vietos. Žiūrime — kareiviai ištraukė iš vieno vagono už kojyčių mažą mirusį vaikutį. Čia pat griovyje iškasė duobutę ir mažą suvargusį kūnelį priglaudė nesvetinga sovietų šalies žemė. Nepagerbė jie nekaltos aukos mirties ir užkandami net kepurį nepakėlė.

Po laidutuvų traukinys vėl lekia pirmyn. Visas mūsų trėmimo kelias nuo Minsko iki Novosibirsko nuklotas mūsų mažųjų tremtinių kaulais. Jie ilsisi plačiose Rusijos lygumose, Uralo kalnų šlaituose ir be kraštėse Sibiro stepėse.

Matytas vaizdas mus visai pūtrenkia. Liūdnam žvelgiam į mūsų mažuosius.

Visi serga, išblyškę ir labai sumenkę. Motinos dar labiau susigūžė ir stipriau spaudė savo mažuosius prieš išvargusių krūtinių, lyg mėgindamos savo jėgomis su jais pasidalyti. Gi pro šalį važiuoja traukiniai su karo sužeistaisiais. Juos vežė taip pat gyvuliniuose vagonuose. Tik durys nebuvo užrakintos ir ant grindų storai šiaudų priklotas. Bet jiems kitaip — sužeistieji gauna valgyti ir juos prižiūri gydytojai.

GAUNAME VALGYTI

Privažiavome didelę stotį — tai Kirovas. Mus pastatė ant atsarginių bėgių. Netrukus sargybinis atrinko duris ir liepė pasiimti kibirą ir vienam žmogui eiti su juo. Greit suradome kibirą ir išleidome Stasę Bielskię su palydovu. Laukiam sugrįžtant — pasakos ką matė, o gal ir valgyti atneš. Išpėjome. Atnešė kibirą sriubos ir kelis kepalikus duonos. Stotyse įrengtos kariškos virtuvės. Iš tokios virtuvės ir mes gavome maisto. Tai buvo pirmas dalinys nuo pat arešto. Iki šiol buvome visai užmiršti.

Visi savo maišeliuose susirado dubinėlius, puodukus, o man mokyklos sargas įdėjo Murziaus aliumininį indelį, kuris buvo man labai reikalingas. Gavome po samtį sriubos ir po gerą riekę duonos. Šilta sriuba mūsų skilviams buvo tikras vaistas.

Kirovu pradėdant, visose didesnėse stotyse gau-

davom duonos, sriubos ar košės. Jau netroško ir mūsų mažiųjų, nes visada parsinešdavome ir virinto vandens.

VEŽA Į SIBIRĄ

Spėliojame, kad mus veža į Sibirą, bet dar nesame tikri. Ta nežinia mums neduoda ramybės. Kraštas nepažįstamas, keliai nežinomi, o paklausti sargybiniai tyli. Pravažiuojame Permę, tai paskutinė stotis prieš Uralo kalyną. Dabar jau neabejojame, kad lekiame į šaltąjį Sibirą. Labai nuliūstate.

Permėje traukinys ilgokai stovėjo. Vienas geležinkelietis tikrina vagonų ratus, klausiam jo kur eina ši geležinkelio šaka, ant kurios stovi mūsų ešalonus. Jis mums nieko neatsako, nususuka ir dar labiau kimba į darbą. Tada dar nežinojome, kad uždrausta su mumis šnekėtis, ir kad mes esame laikomi piktais

nusikaltėliais. Už palaikymą ryšių su poltiniais kalniais balševikijoje yra sunkiai baudžiama. Tuojaus prieš mūsų vagono prisistato sargybinis ir perspėja, kad mums su žmonėmis šnekėtis nevalia. Tada klausiam jo, jis tik paaiškino, kad jam uždrausta ką nors mums pasakyti.

Norime kaip nors pranešti Lietuvon, bet nėra galimybės. Pradedame ant vagonų sienų rašinėti, prirašome laiškelių ir juos sukaisiojam į vagono plyšelius. Galvojame, kad šie vagonai gali grįžti tėvynen ir žmonės šį tą sužinos apie mus, gal į tuos vagonus pateks lietuviai kariai, tada tikrai žinios apie mus atsidurs Lietuvoje.

Tai taip siuntėme žinias ir laiškus savo artimiesiems. Neviltyje tikėjimas yra labai galingas ginklas, o mes tikėjome, kad tie laiški pasieks Lietuvą.

(Bus daugiau)

Tremtinė lietuvė su anūku Sibiro kapuose.

IŠ URUGVAJAUS LIETUVIŲ PADANGĖS

• Urugvajaus Katalikų Radio Valandėlė rugpjūčio 6 d. pradėjo savo veiklos 22-sius metus.

• Urugv. Liet. Kult. Draugijos pirm. jaunuolis Edmundas Andriūškevičius buvo nuvykęs į San Paulo pasitikti grįžtančio iš J. Kongreso jaunimo ir jį palydėjo namo į Montevideo miestą.

• Grįždamas iš Kongreso Urugvajaus liet. jaunimas dalyvavo sutiktuvių vakare, liepos 29 d. V. Zelinio gimnazijos patalpose. Programą atliko Brazilijos ir Urugvajaus jaunimas. Ta proga Brazilijos lietuviai įteikė per kun. J. Giedrį ir E. An-

driūškevičių 2.200 kruz. atostogų namo statybai. Po to Jaunimo Namuose buvo gražios vaišės, kur jaunimas dainavo lietuviškas dainas iki užkimimo. Pirmadienio rytą jaunimas iš P. Alegre autobusu grįžo į namus, Urugvajų.

• Katalikų Moterų draugija su-ruošė Onų balių - pietus, kur dalyvavo labai daug žmonių, jų tarpe ir Lietuvos Atstovas P. Amerikai p. A. Grišonas su žmona ir kiti žymūs svečiai. Meninę programą atliko "Rintukai" ir "Ąžuolynas".

• Mirė. Juozas Rubliauskas, Petras Kuolas.

IŠ BERISSO LIETUVIŲ PADANGĖS

PAKEISTA SVENTĖS DATA

Prašome visų įsidėmėti, kad dr. Henriko Žagrakalio mokslo baigimo proga rengiamas pagerbimas Mindaugo Draugijos patalpose, įvyks rugsėjo 17 d. 12 val. (pietūs), ne rugsėjo 3 d. kaip buvo praeitime numeryje paskelbta, atidėta dėl svarbių priežasčių. Prašome visų skaitlingai dalyvauti, įsigyjant bilietus iš anksto.

Valdyba.

• Angelė Dulksnytė, mokytoja, Reginos Minėkaitės ir Simono Dulksnio dukterė, yra bebaigianti anglų kal-

bos kursą ir ateityje bus anglų kalbos mokytoja. Linkime sėkmės ir laimingo užbaigimo.

• Jose Cordan, Angelės Skaržauskaitės vyras serga, paguldytas Sanatorio de la Carne, La Platos mieste, kur jį lanko žmona ir kiti pažįstami.

METINĖ SVENTĖ

Berisso "Nemuno" draugija ruošia iškilmingai atšvęsti draugijos 63 metų sukakties šventę, kuri įvyks šių metų rugsėjo 9 d. 21 val. šios organizacijos nuosavoje patalpose, Montevideo 1569, Berisso.

† Veronika Sadauninkaitė Sabalienė, 78 metų amž. mirė šių metų rugp. 19 d. Buvo kilusi iš Svedasų par. Rokiškio apskr. Vyras Jurgis Sabalis mirė prieš 3 metus. Nuliūdime liko sūnus Jurgis Mykolas su žmona Eugenija Čelkyte ir sūneliu. Sekančią dieną palaidota Chacarita kapinėse.

† Mykolas Velykis mirė senelių prieglaudoje "Hogar Viamonte", 72 m. amž. Liko žmona Adėlė Rutkelytė ir dukterė Stasė.

† Povilas Barkauskas, 63 m. amž. mirė rugp. 8 d. Liko žmona Emilija Magūnaitė ir dukterė Elena su šeima. Palaidotas Chacarita kapinėse.

† Petras Mačiulis, 73 metų amž. mirė Fernandez ligoninėje širdies priepuolio pasekmėje 5. 9. 1972. Buvo kilęs iš Diokiškių km. Jonavos valsč. Kauno apskr. Į Argentiją atvyko 1926 m. Čia sukūrė šeimos židinį su Veronika Gavėnaitė 1935 m. Jų moterystę Dievas palaimino dukra Terese, ištekėjusi už dr. Osvaldo Račkausko ir sūnum Kazimieru.

Dideliame nuliūdime liko žmona Veronika, dukterė Teresė, žentas dr. Osvaldas Račkauskas, sūnus Kazimieras, Lietuvoje broliai Luidas ir Juozas su šeimomis, giminaičiai Gavėnai Brazilijoje ir kiti artimieji. Sekančią dieną palaidotas Lomas de Zamora kapinėse.

† Eufemija Juškaitė Kukučionienė, sunkios ligos iškankinta, mirė 1. 9. 1972. Velionė buvo gimusi prieš 59 metus Vaizgių km., Šiluvos valsč., Panevėžio apsk. Jos vyras Petras mirė prieš 5 metus. Nuliūdime liko sūnus Petras, dukterė Ofelia su vyru O. Ramirez, anūkai Fernandas, Albertas ir Iliana, sesuo Teklė Raubienė su vyru Jurgiu Rauba, giminaičiai Vincas Lisauskas ir Juozas ir Ona Staraitė Navickai, Lietuvoje du broliai Jonas ir Andriejus, š. Amerikoje sesuo Domicelė Žalkauskienė su šeima. Sekančią dieną su religinėmis apeigomis, kurias atliko kun. J. Petraitis ir kun. A. Steigvilas, buvo palaidota Flores kapinėse.

MŪSŲ MIRUSIEJI

† Magdalena Kaukytė Žemaitienė mirė rugpjūčio 24 d., sulaukusi 71 m. amžiaus. Gyveno Bernal, Bs. As.

Velionė buvo gimusi Lietuvoje, Mariampolės apskr., Česnavos parapijoje. Į Argentiją atvyko 1928 m. ir tų pačių metų rugsėjo mėn. ištekėjo už Prano Žemaičio. Pradžioje gyveno Avellanedoje, o vėliau persikėlė į Bernal miestą. Magdalena ir Pranas žemaičiai užaugino dukterį Genę ir sūnų Albertą.

Nuliūdime liko velionės vyras Pranas Žemaitis, dukterė Genė Dubickienė su vyru Antanu ir vaikais: Nancy, Patricia ir Walter. Liko nuliūdime taip pat sūnus Albertas Žemaitis su žmona Regina Viktorija ir vaikais: Marina ir Marcelo, o taip pat ir Kurtinaičių šeima ir kiti giminės bei draugai.

A.a. Magdalena Žemaitienė prieš miršiant buvo aprūpinta šv. sakramentais ir palaidota su religinėmis apeigomis rugpjūčio 25 d. Sarandí kapinėse. Religinis patarnavimus atliko kun. J. Petraitis.

† Adomas Menciūnas mirė rugpjūčio 18 d. savo namuose, Monte Chingolo, Bs. As., sulaukęs 75 m. amžiaus. Velionis buvo gimęs Nedzinių parapijoje, Alytaus apskrityje, Lietuvoje.

Į Argentiją atvyko apie 1931 m. Pradžioje darbuosė įvairiose vietose, o vėliau įsigijo mėsinesinę, kurioje dirbo iki sulaukė pensijos amžiaus.

Adomas buvo vedęs Lietuvoje ir ten susilaukė trijų sūnų, kurių vienas, vardu Vladas, po II pasaulinio karo atvyko pas tėvą į Argentiją ir čia vedė Mariją Vosyliūtę. Jiems gimė sūnus Alfonsas ir dukterė Angelika. Tačiau Vladas staiga susirgo ir netrukus mirė, turėdamas tik 31 m. amžiaus. Maždaug prieš 10 metų Marija Vosyliūtė Menciūnienė su abiem vaikais persikėlė gyventi į šiaurinę Ameriką.

Gi velionis Adomas prieš 20 metų Argentinoje vedė antrą kartą. Jo antroji žmona, Paulina Giedraitytė, yra kilusi iš Joniškėlio parapijos, Biržų apskr.

Nuliūdime liko žmona Paulina, o Lietuvoje du sūnūs: Vytautas ir Bronius su šeimomis, šiaurinėj Ame-

rikoj a.a. sūnaus Vlado žmona su vaikais Alfonsu ir Angelika.

Velionis Adomas Menciūnas prieš mirtį buvo aprūpintas šv. sakramentais ir rugpjūčio 19 d. su religinėmis apeigomis palaidotas Lanus kapinėse. Religinis patarnavimus atliko kun. J. Petraitis, MIC.

† Janė Stanevičienė, pokarinė ateivė, mirė Montevideo mieste. Atvykusi į Montevideo velionė daug dirbo su "Gintaro" ansambliu kaip jo šokių mokytoja ir vadovė. Jos lietuvišką darbą tęsia jos sūnus odontologas Alfredas Stanevičius, kuris dirba su "Ąžuolynu".

† Sofija Pūkaitė Navikienė, Praeitame "Laiko" numeryje buvo jau pranešta apie Sofijos Navikienės mirtį. Čia duodame daugiau jos gyvenimo bruožų. S. Pūkaitė Navikienė gimė 1902 metais birželio 29 d. Utenos km. Trakiniškių valsč. Dar Lietuvoje buvo ištekėjusi už Leono Naviko, 1929 m. su dukra Bruna atvyko Argentinon. Gyveno paskutiniu metu San Antonio de Padua meiste, Bs. Aires provincijoje.

Mirė š. m. liepos mėn. 19 d. o palaidota liepos 20 d. Merlo Santa Monica kapų nišoje. Laidotuvėse dalyvavo gausus būrys artimųjų ir draugų. Vietos kunigas atkalbėjo laidotuvių maldas. Prieš metus laiko š. Amerikoje buvo miręs jos brolis Pranas Pūkas (1971.VII.22).

Giliume liūdesyje liko dukterė Bruna Navikaitė de Oses, žentas Argelio Oses ir anūkas Eduardo Oses.

Šv. Mišios už a.a. Sofijos Navikienės sielą bus atlaikytos š. m. spalio mėn. 19 d., 16.45 val. Aušros Vartų liet. bažnyčioje.

† Pranas Mekšrūnas mirė rugpjūčio 7 d. Sakių mieste (Suvalkijoje), Lietuvoje, sulaukęs 68 m. amžiaus. Mirties priežastis - kraujo vėžys. Palaidotas rugpjūčio 10 d. vietinėse miesto kapinėse.

Velionis Pranas, tarnaudamas Lietuvos kariuomenėj, buvo baigęs mokomąją kuopą su atsarginio puskarininkio laipsniu. Rusams užėmus Lietuvą antrą kartą, Pranas buvo mobilizuotas į Raudonąją Armiją, kurioje turėjo išbūti net 5 metus ir, karui siaučiant, buvo priverstas dalyvauti mūšiuose įvairiuose frontuose, tačiau grįžo namo gyvas ir sveikas.

Pranas buvo vedęs du kartus. Iš pirmųjų vedybų gimė sūnus ir dukterė. Gi, žmonai mirus, jis vedė antrą kartą. Taigi, nuliūdime liko antrąjį žmoną ir iš pirmosios žmonos gimę sūnus bei dukterė. Be to, Lietuvoje dar liko velionies brolis Juozas ir sesuo Ona su šeimomis, o Argentinoje, Berisso mieste liko kitas brolis — Petras Mekšrūnas su žmona Elena Sakalauskaite.

Tegul ilsisi velionis Pranas numylėtoji Tėviškės žemelėj.

Jaunystės metuose atsiskyrus su šiuo pasauliu DANUTEI RASIŪNAITEI MUSKĖTIENEI, jos liūdimiems tėvams p. Rasiūnų šeimai, vyrui Rikardui, uošviams p. Muškėtų šeimai ir visiems artimiesiems tariame nuoširdžios užuojautos žodį.

Antanina ir Stasys Mikeliūnai.

Netikėtai mirus DANUTEI RASIŪNAITEI MUSKĖTIENEI skausmo prisilėgtą šeimą — vyrą R. Muškėtą, tėvelius, brolių, uošvius ir kitus artimuosius, nuoširdžiai užjaučiame.

Kazimieras Burba ir šeima.

Staiga mirus DANUTEI RASIŪNAITEI MUSKĖTIENEI jos liūdimčius — vyrą R. Muškėtą, tėvelius p. Rasiūnus, brolių Romualdą, š. Amerikoje, uošvius ir kitus gimines, nuoširdžiai užjaučiame.

Artūras Mičiūdas ir šeima.

Staiga mirus DANUTEI RASIŪNAITEI MUSKĖTIENEI, jos liūdimtį vyrą Rikardą, tėvus Viktoriją ir Vilių Rasiūnus, brolių Raimundą su šeima, uošvius Muškėtus ir kitus artimuosius nuoširdžiai užjaučiame.

Janė ir Julius Mičiūdai su šeima.

Brangiai žmonai ir motinai MAGDALENAI ŽEMAITIENEI mirus, jos liūdinčiai šeimai — vyrui Pranui žemaičiui, dukteriai Genei Dubickienei su vyru ir vaikais, sūnui Albertui su šeima ir kitiems artimiesiems reiškiu nuoširdžią užuojautą.

Stasys Jaspelkis.

Brangiam vyrui a.a. ADOMUI MENCIONIUI mirus, jo liūdinčiai žmonai Paulinai Menciūnienėi reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Zuzana Gulbinienė, Veronika Suokaitė ir Pranciška Čeponytė.

Brangiam tėvui ir vyrui PETRUI MAČIULIUI mirus, jo liūdinčiai šeimai — žmonai Veronikai, dukteriai Teresei su vyru dr. O. Račkausku, sūnui Kazimierui reiškiamo gilią užuojautą.

Petras Blumbergas ir šeima.

UŽ MIRUSIUS

spalio mėn. 18 d. 6.45 val.

Užprašė ir kviečia atsilankyti Kaimynai.

• Šv. Mišios už a.a. Romualdą Šakalį 5 mėn. mirties sukaktyje bus atlaikytos š. m. spalio m. 1 d. 8.30 val. Aušros Vartų liet. parap. bažnyčioje.

Kviečia

žmona, vaikai ir anūka.

• Už a.a. Petrą Mačiulį bus atnašautos šv. Mišios Aušros Vartų liet. parap. bažnyčioje šių metų rugsėjo 20 d. 18 val. (Funeralas) ir

• Šv. Mišios už Veroniką Veclovaitę Ryliškiene, jos dviejų metų mirties sukaktyje, bus atnašautos Aušros Vartų liet. parap. bažnyčioje š. m. rugsėjo 24 d. 11.30 val.

Artimuosius kviečia

vyras Vladas Ryliškis ir dukterė Eugenia su vyru ir anūka.

• Mirimo metinėse už a.a. Vladą Pilecką bus atnašautos šv. Mišios šių metų rugsėjo 16 d. 10 val. Aušros Vartų liet. bažnyčioje.

Artimuosius kviečia

tėvas Juozas, sūnūs Robertas ir Ernestas Pileckai.

Už a.a. Kazimierą Misiūrą bus atlaikytos iškilmingos gedulingos šv. mišios š. m. rugsėjo 13 d. 18 val. Aušros Vartų liet. bažnyčioje.

Užprašė ir kviečia atsilankyti

Kaimynai.

PADEKA

Mirus mūsų brangiai žmonai ir motinai Magdalenai Žemaitienei, nuoširdžiai dėkojame skausmo valandoje mus aplankiusiems, dalyvausiemis šermenyse bei palydėjusiems į amžino poilsio vietą rugpjūčio 25 d., atsiuntusiems vainikus bei pareiškusiemis užuojautą.

Vyras Pranas Žemaitis, dukterė Genė ir sūnus Albertas.

TOMAS YARLORI IR SŪNUS LAIDOJIMO ĮSTAIGA

Malonus patarnavimas. Patalpos šermenims. Mirusiųjų pervežimai. Autai vestuvės. Lietuviams didelė nuolaida.

Avda. RIESTRA 6292 - Villa Lugano - T. E. 60-3271 Skyrius: Larrazabal 3684

ANA MARIA ANDZIULYTĖ - nauja architektė. Gimė Peru sostinėje Limoje, kur jos tėvelis Juozas Andziulis darbo reikalais su šeima praleido 4 metus. Baigė š. m. gegužės mėn. architektūros fakultetą Buenos Aires mieste. Laikina dirba "Femimundo", įstaigoj, kuri rengia parodą moterims "La Rural" lapkričio - gruodžio mėnesiais. Taip pat tam pačiam fakultete dirba kaip padėjėja prie braižymo katedros. Ateinančiais metais žada padaryti studijinę kelionę po Europą. Mūsų nuoširdūs sveikinimai ir daug sėkmės profesijoje.

A. M. Andziulytės brolis Valentinas yra inžinierius - chemikas, baigęs mokslą prieš metus laiko. Dirba YPF centre dabar yra išsiustas į Bariloche energetikos kursui trims mėnesiams. Yra gimęs Argentinoje.

Andziulių šeima gyvena Santa Teresita pajūryje, kur Juozas Andziulis užsiima žemės sklypų ir namų pardavimu bei paliktų vilų priežiūra.

PAVERGTŲ TAUTŲ PAMALDOS

Š. m. rugsėjo mėn. 3 d. sekmadienį 11 val. Buenos Aires katedroje kardinolas Antonio Caggiano, kartu su pavergtų tautų kunigais (lietuvius atstovavo kun. Aug. Steigvilas) atlikė iškilmingas mišias, kurių metu pasakė pamokslą, primindamas tragišką pavergtų tautų likimą ir išreikšdamas viltį, kad ateis laikas komunistinės imperijos žlugimui ir pavergtos tautos vėl galės laisvai gyventi.

Laikė mišių jautriai giedojo kroatų choras ispanų ir kroatų k. giesmes. Prie didžiojo altoriaus matėsi pavergtų tautų vėliavos, jų tarpe ir Lietuvos trispalvę, kurią nešė Juozas Deveikis ir Ona Butrimaitė.

Pamaldoms pasibaigus visi kartu nužygiavo prie laisvės piramidės padėti gyvų gėlių vainiką pavergtų tautų vardu. Ta proga įspūdingą žodį apie pavergtas tautas tarė ALOS Tarybos pirmininkas Artūras Mičiūdas.

Dalyvis.

• Alicijai ir Jurgiui Brazaičiams rugpiūčio 13 d. gimė dukrelė Gisela Ariana. Džiaugiasi tėveliai ir seneliai naujo šeimos nario atsiradimu.

• Juozas Šiušis, Senelių židinio valdybos išdėninkas, paviešėjęs virš dvejų mėnesių Š. Amerikoje, kur aplankė Pitsburgą, Clevelandą, Bostoną, Čikagą ir kitus miestus, rugsėjo 2 d. grįžo į savo namus.

• Herminia Burbaitė Jakubauskienė, su dukra Denise ir sūnumis Carlos ir David, rugsėjo 1 d. per N. Yorką iš Čikagos grįžo į Argentiną nuolatiniam apsigyvenimui. Jos vyras Antanas Jakubauskas liko kurį laiką Š. Amerikoje ir grįš apie Kaledas.

P A D Ė K A

Visiems mūsų simpatizantams, pareikšusiems užuojautą raštu, per spaudą ar žodžiu mūsų vadovui a.a. V. Rymavičiui mirus, tariame nuoširdų ačiū.

šv. Cecilijos choras.

Staiga mirus PETRUI MAČIULIUI, jo liūdinčiai žmonai Veronikai Gavėnaitėi Mačiulienei, dukrai Teresei, sūnui Kazimierui, žentui dr. Osvaldui Račkauskui ir kitiems giminėms reikiame nuoširdžią užuojautą.

šv. Cecilijos choras.

GERBIAMAI LAIKO REDAKCIJAI,

Argentinos Lietuvių Jaunimas dėkoja Tamstoms už atvirą ir nuoširdų Jūsų prisidėjimą prie II P.L.J.K. kelionės ir kitų kongreso reikalų organizavimo. Šis bendradarbiavimas įjungia jaunimą į lietuvišką veiklą.

Jaunimo darbas ir širdis, lietuvių tautos ateitis.

Arg. Liet. Jaunimo Delegacija, pas. Nelida Zavickaitė - II P.L.J.K. komis. pirmininkė. Bs. As., 23 rugpiūčio 1972.

Pastaba. Šis padėkos laiškas rašytas ant specialiai II Kongreso metu išleisto atvirutės su įrašu "DĖKOJAME". Dėkojame jaunimui už gražų laišką ir esame pasiryžę jiems visuomet padėti lietuviškame kelyje.

Red.

JAUNIMO SUTIKIMO VAKARAS

Argentinos lietuvių jaunimas dalyvavęs II Pasaulio Jaunimo kongreso iškilmingai buvo pagerbtas ir priimtas š. m. rugpiūčio mėn. 26 d. Aušros Vartų parapijos salone. Priėmimą organizavo likęs jaunimas, vadovaujant H. Levanavičiui ir kun. A. Steigvilui.

Pradžioje pagerbimo sugrįžusieji buvo pakviesti prie garbės stalo, priešais sceną. H. Levanavičius ir kun. A. Steigvilas padarė sugrįžusiems viešą interviu, kuriame jaunimui buvo statomi klausimai apie įvykusį II Jaunimo kongresą, apie šokių šventę, studijų savaitę, jaunimo stovyklą Kanadoje, apie ekskursiją po lietuvių kolonijas Š. Amerikoje ir bendrai apie patirtus įspūdžius šioje kelionėje ir apie ateities planus.

Toliau Karolis Blumbergas su projekcijos aparatu publikai parodė spalvotus paveikslus iš jaunimo kongreso ir šokių šventės, o komentarus davė pasikeisdami: Nelida Burbaitė, Art. Mičiūdas ir Nelida Zavickaitė.

Toliau vyko jaunosios vaikšės prie orkestro muzikos. Laikė vaišių grįžęs jaunimas sudainavo visą eilę naujų lietuviškų dainų. Orkestrui grojant valsą, jaunimas išvedė šoktis iš publikos. Visi pasilinksmino ir gražiai praleido laiką.

Prie salės įėjimo buvo suruošta maža parodėlė iš jaunimo atsiveštų vaizdų, laikraščių iškarpų, dovanų ir visokių išdirbinių. Vakarą pradžioje labai jaukioje nuotaikoje, tiksliai gaila, kad lietus atbaidė daugelį žmonių.

Atrodo, kad sugrįžęs jaunimas yra užsimojęs veikti ir jau pradėti ruošti V-jam Pietų Amerikos Lietuvių kongresui, kuris įvyks 1973 metų vasario mėnesio 22-25 dienomis, o jo metu ir jaunimo studijų savaitę.

RADIO APIE LIETUVĄ

Rugsėjo 1 d. programoje "Audio - Noche", transliuojamoje per radio Exelsior, buvo pakviesti trys pavergtų tautų atstovai kalbėti apie dabartinę padėtį okupuotuose kraštuose. Šioje programoje dalyvauti buvo pakviesti iš lietuvių pusės A. A. Mičiūdas, ir L. Sruoga kartu su ukrainiečiu L. Fil.

Ši programa užsitęsė tris valandas. Ji turi nepaprastos reikšmės mūsų reikalui, ypatingai Lietuvos bylos atžvilgiu.

Klausojojas.

LAIKUI AUKOJO

10 am. dol. — Baly Gedeika
10 " " — Kap. Vikt. Diminskas
6 " " — Vladas Paliulis
6 " " — Prel. Vyt. Balčiūnas
6 " " — Jonas Gliosas
5 " " — Motiejus Mikučiauskas
4 " " — Eugenijus Cepelevičius
4 " " — Julius Vaisiūnas
4 " " — Matas Povilaitis
4 " " — Antanas Matukas
4 " " — Andrius Baltrušaitis
3 " " — Vytautas Čėsna
3 " " — Jonas Gintautas
2 " " — Stanley Berkel
2 " " — Aleksiejūnas
2 " " — Teresė Juškevičius
2 " " — Tomas Remeikis
2 " " — Jonas Miežinskas
1 " " — Stasys Kiela
5 Kanados dol. — Vytautas Balčiūnas

\$ 5.000 — Julija Gaidimauskienė
4.000 — Vilius Rasiūnas
2.300 — Leonora Dumbrasienė
1.300 — N. N.
1.000 — Andrius Ališauskas
500 — p. Gurskienė
450 — Jurgis Naudžius
300 — Pranas Muizis
300 — Vytautas Staugaitis
200 — Petras Petkus
150 — Ignas Padvalskis
150 — Leonas Muškėtas
150 — Vladas Normantas
150 — Antanas Šimkus
150 — Jonas Masevičius
150 — Apolonija Jakubauskienė
150 — J. Andziulis
50 — J. Kalavinskis
50 — O. Vaitkevičienė
50 — J. Garbaskas

Už aukas nuoširdžiai dėkoja

"Laiko" Administracija.

V PAL KONGRESO KOMITETAS

Penktojo Pietų Amerikos Lietuvių Kongreso parengiamasis komitetas, susirinkęs Aušros Vartų patalpose š. m. rugpiūčio mėn. 24 d. turėjo posėdį, kuriame svarstė sekančius klausimus.

Visų pirmą į komitetą įsijungė du jaunimo atstovai: Karolis Blumbergas ir Juozas Deveikis, kurie aktyviai dalyvauja jaunimo veikloje.

Komitetas pradėjo ieškoti galimybių dėl bendros ekskursijos. Kai bus žinomos kainos oro, vandens ir žemės keliu, bus pranešta per spaudą.

Toliau buvo nutarta suruošti parengimas š. m. lapkričio mėn. 18 d. (šeštadienį) Aušros Vartų parapijos salone sukelti lėšoms dėl kongreso.

Numatoma kongreso metu jaunimo sporto šventė, kurioje pasirodys ir mūsų jaunimas su sportu ir tautiniais šokiais. Laikė kongreso vyks taip pat jaunimo stovykla - studijų savaitė.

Norintieji vykti į V-jį Pietų Amerikos Lietuvių Kongresą, kuris įvyks 1973 m. vasario mėn. nuo 22 iki 25 dienos Sao Paulo mieste, Brazilijoje, jau dabar gali užsirašyti pas šiuos komiteto narius: Zef. Juknevičius - Tel. 247-2055 (vakare), Artūras Mičiūdas - 60-0298 (p. pietų) ir 741-7101 (ryte), Alfredą Ruplėną - 60-2989 (visą dieną), Lietuvių Parapiją - 208-5027 (nuo 8 iki 20 val.), Raul Stalioraitį - 247-1921 (visą dieną), Leonardą Sruogą - 69-8515 (visą dieną), Karolį Blumbergą - 208-0813 (vakare), Juozą Deveikį - 208-0943 (visą dieną).

V PALK Komitetas.

Leonora Mikučionienė, K. Mičiūnas, B. Blumbergas, P. Savickas ir V. I. Padvalskis nuoširdžiai dėkoja visiems už užuojautas žodžiu ir per spaudą a.a. V. Rymavičiui mirus.

DEMESIO

Žinomas lietuvių kolonijai kinas VYTIS šiais metais švenčia savo gyvavimo 40 metų sukaktį. Kinui vadovauja p. Jurgis Gilvydis. Ši reikšminga sukaktis bus paminėta spalio 15 d., sekmadienį, Lietuvių salėje. Bus parodytos įvairios lietuviškos filmos iš Lietuvos ir lietuvių gyvenimo. Lietuviai kviečiame gausiai dalyvauti. Plačiau sekančiame numeryje.

LAIKAS

PATRIJOTINIO
RELIGINIO
TURINIO
LAIKRAŠTIS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — Augustinas Steigvilas. Administratorius — Pio Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožiūra; nesunaudoti — gražinami tik autoriumi prašant. Kaina Argentinoje metams \$ 18,50 administracijoje; \$ 20,00 namuose. Kitur — metams 4 dol. Oro paštas metams 6 dol.

XXIV Metai — Nr. 518

1972 m. rugsėjo 9 d.

JAUKIOS SUŽIEDUOTUVĖS

Onytė Marta Romeikaitė ir Robertas Preikša susižiedavo šių metų rugsėjo 2 d.

Ta proga jaunosios turtingos vaikšės, aptarnaujant cukrainėi, įvyko p. Romeikių namuose, Val. Alsinoje. Abu jaunuoliai priklausė "Ateities"

ir "Atžalyno" ansambliams, tat jų sužieduotuvė šventėje buvo daug tų grupių jaunimo. Juozukui Romeikai grojant akordeonu jaunimas ir senieji šoko, gi kiti traukė lietuviškas dainas. Šventės kaltininkams buvo iš širdies sugiedota Ilgiausių Metų.

• Brolis Pijus Gudelevičius, po dviejų ir pusės mėnesio kelionės po Š. Ameriką ir Kanadą, grįžo į namus atveždamas daug kam dovanų nuo giminių ir draugų. Kiek pailsėjęs nuo kelionės vėl įsitraukė į savo nuolatinį darbą lietuvių parapijoje.

• Lietuvos Pasiuntinybė Urugvajuje, giliai ir nuoširdžiai užjaučia šv. Cecilijos chorą netekusį jo ilgamečio vadovo a.a. VACLOVO RYMAVICIAUS, didžiai nusipelnusio asmens tiek meno srityje, tiek lietuvių gavinime Argentinos lietuvių tarpe. Jo veiklos šviesų atmi-

nimą pagerbiant, linkėtina šv. Cecilijos chorui neuilgstamai tęsti savo kultūrinę lietuvišką paskirtį su naujais tolygiais vadovais.

• Yra gauta lietuviškų plokštelių iš Š. Amerikos. Norintieji įsigyti gali kreiptis į P. Sakalauską, La Rioja 2259, Avellaneda. T. E. 208-3237.

• Alberto ir Normos Calcagno Gervių namų židinį aplankė garnys, atnešdamas sveiką ir gražią dukrą Gracię Silvaną, gimusią rugpiūčio, 20 d. Sesute džiaugiasi ir taip pat Jorge Alberto, mūsų mokyklos 2-jo sk. mokiny.

A T E I T I S

jus laukia Lietuvių salėje šių metų spalio 7 d. 21 val. linksmoje

METINĖJE ŠVENTĖJE

Atšvesime mūsų 3-jų metų veiklos sukaktį.

Atšvesime mūsų 3-jų metų veiklos sukaktį.

Užkandžiai su gėrimais. Bendri šokiai prie gero orkestro.

Įsigykite bilietus iš anksto.

Rengėjai.

ARGENTINOS LIETUVIŲ CENTRE

Tabare 6950, Buenos Aires

PAVASARIO SUTIKIMAS — JAUNIMO ŠVENTĖ

Įvyks rugsėjo 16 d. 21 val. 1972 m.

Programoje: MODAS SURVILA specialus pasirodymas.

Dainininkė GRAŽINA JAKAVIČIŪTĖ — solo dainos. Pianistai: Hugo H. Crüse Žitkus ir Viktoras Preikša. Pavasario karalaitės rinkimai. Pranešėja — N. Zavickaitė.

Orkestras OSTENDE.

Bilietus prašome įsigyti iš anksto arba užsisakyti telefonais: V. Misiūnas 60-2830, B. Daratėnienė 60-3834, A. Ruplėnas 60-2989, O. Jonušys 60-6311.

Arg. Liet. Centro Valdyba.